స్త్రీహృదయం

శ్రీ బి. వి. రమణరావు

అది శీతకాలం. చలిగాలి జోరుగా వీస్తూవుంది. నిరీక్షణపతి అయిదు గంటలకే కిటికీలన్నీ మూసివేసి హస్తాలంకారార్థం పుస్తకం పట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. మనస్సు స్తిమితంగా లేనందున అతను ప్రతి రోజులాగ తన మిత్రుల్ని కలుసుకోందికి గంగవొడ్డుకి వెళ్లలేక పోయాడు. పరధ్యాన్నంలో వున్న అతనికి గంట ఆరున్నరయిందని తెలవలేదు. కాని సంజ చీకట్లు మాత్రం వోరగా మూసివున్న తలుపు సందుల్లోంచి గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి గదిఅంతటా కమ్ముకున్నాయి. గాలికి గదితలుపు కొంచెం తెరుచుకున్నట్లయింది. అతడు దీపం వెలిగిద్దామని కుర్చీలోంచి బలవంతంగా లేచి అలమార దగ్గిరి కెళ్లాడు. అట్లా వెళ్లేసరికి అతన్ని ఎవరో తాకినట్లయింది. ఎప్పుడూ అనుభవించి యెరగని పరవశత్వం, అతనికి కలిగింది. "ఎవరువారు" అని కొంచెం గట్టిగానే అడిగాడు.

అతికష్టంగా 'నేను' అనే సన్ననిమాట అతని చెవుల్లో పడింది. అతనికేదో భయం వేసింది. ఒంటినిండా ముచ్చెమటలూ పోసినాయి. కంపంకూడా పుట్టింది.

ధైర్యం తెచ్చుకుని 'మధూ! నువ్వా! ఎవరో అనుకున్నాను; యింత చీకట్లో వచ్చావేం? దీపం వెలిగిస్తానుండు' అని అంటూ అగ్గిపెట్టెకోసం వెతుకుతూ అప్రయత్నంగా మరోసారి అతను ఆమెని తాకవలసి వచ్చింది. ఇద్దరి శరీరాలూ పులకరెత్తి కంపించాయి. యిద్దరూ చాలా సిగ్గుపడ్డారు.

పతిదీపం వెలిగించి టేబిలుమీద వుంచాడు.

ఒకళ్ళి యింకొకరు చూసుకుని తలలు వంచుకున్నారు.

"నన్ను క్షమిం"చంటే, "నన్ను క్షమించు" అనే భావం యిద్దరి కళ్లల్లోంచీ వొక్కమారే ఆవిర్భవించింది.

పతి. "నేడేమీ మనసు బాగులేదు. షికారుకి పోలేక చీకట్లో కూచున్నాను. దీపం వెలిగించక పోవడం నాదే తప్పు. నన్ను క్షమించాలి.

మరో నిమిషందాకా యెవ్వరూ మాటాడలేదు.

మాధురి పదహారేళ్ల చక్కని అందకత్తె. నవయవ్వనంతోపాటు నవనాగరకత కూడా ఆమెలో తమతమ స్థానాల్ని ఆక్రమించుకున్నాది. గుండ్రనిముఖం విశాలమైన కనులు నుదురూ, నొక్కులు నొక్కులు కలిగి ఫిరదులమీంచి జారిపడే నల్లని శిరోజాలూ, ఉన్నతమైన వక్షమూ పచ్చని దేహకాంతీ, చతురశ్రశోభితమైన ఆమె అవయవ నిర్మాణాన్ని ఎర చూపించి వున్నాయి.

వదులు వదులుగా జడవేసుకుని సిల్కురిబ్బను దానికి అంటగట్టి, జపానుసిల్కు చీరా, జంపరూ ధరించి, స్తనం వక్షాన్ని కనబరచే పయటమీద క్రిమ్సన్ బ్రోచివున్న అలంకరించి, పరిమళాల్ని వెదజల్లుకున్న ఆమె అందానికి ముగ్ధులు కానివారు ఎవరు? ఆమెను ఎప్పుడూ చూడాలని కోరనివారు ఎవరు?

యిద్దరూ వొక్కయింట్లోనే వున్నా యిదివరకు అతను ఆమెను తరుచు చూడడం లేదు. చూడానికి వీలూ లేదు. అతనిగది వీధివైపు వుంది. ఆమె గది పెరటివైపు. అతనికి అతట్టు వెళ్లడానికీ, ఆమెకు యీతట్టు రావడానికీ అవసరమే లేదు, ఏదో అగత్యం వుంటేతప్ప.

అతను అవకాశరంగా తనగది విడిచి యెక్కడికీ కదలడు. అతనికి సంసారం భోగట్టాలతో యేమీ సంబంధమూ లేదు. అతనిప్పుడు పాట్నాయూనివర్సిటీ సాహిత్యశాస్త్రి పరీక్షకి తియారవుతూ వున్నాడు. భోంచెయ్యడం పాఠశాల్లో చదువుకోడం, గంగవొడ్డున మిత్రులతో సాయంకాలం విద్యావిషయకంగా బాతాఖానీ కొట్టడం, [illegible] శ్రద్ధగా చదువుకోడం అతనికి నిత్యకృత్యాలు. [illegible]రీతిగా నడుస్తే వామదేవమిశ్ర మాత్రం వూరుకుంటాడా? వూరుకునేవాడయితే అతని మిత్రుడు సుందరలాల్ తనకున్న తగుపాటి ఆస్తితో పాటు తన అంత్యదశలో పత్నిని అతనికి ఎందుకు అప్పగించినట్లు?

ఇప్పుడు శకం మారింది. మాధురి తనగదిలో తారసిల్లేసరికి - ఏదో దౌర్బల్యం అతని మనస్సుకి కలిగింది.

అనుభవ శూన్యమైన మాధురి 'అల్ప హృదయాని'కి తీరని వ్యధకలిగి ఆమె మనస్సు పతిగదివైపు పారిపోతూవుండేది. సమయాన్ని కనిబెట్టి ఆమె గదివైపుపోయి అతను ఏమి చేస్తున్నాడో చూసేసాహ[illegible] సిద్ధమయింది.

నిరీక్షణపతిలో ఆమెను ఆకర్షించగల విశేషాలూ లేవు. అతను అందవికారి కాక పోయినా వేరుగా[illegible] చీన సంస్కృత విద్యార్థి పద్ధతిది. చిన్నప్పుడు మాధురితండ్రి వామదేవమిశ్ర ఆమెను పతికిచ్చి పెళ్లి చేద్దామని అను

[illegible] ఆమెకి ధైర్యం చెప్పడం నటించి, మరి[illegible] సాహసం చేశాడు. తన కుర్చీ లోంచి లేచి లేచి, ఆమె భుజాల్ని తట్టి, ఆమె కన్నుల్ని తుడిచి "మధూ! నువ్వేమీ విచారించకు. విచారిస్తూ కూర్చునే నువ్విలా చిక్కిపోయావు. నీకేమీ బెంగ వద్దు. నిన్ను ప్రాణాలకన్నా యెక్కువగా చూసుకుని కావలసిన సాయంచేయ డానికి నేను యెప్పుడూ సిద్ధం!' అంటూ ఆమె తన చేతుల్తో లేవనెత్తి మొహం మీద మొహం పెట్టి ఓదారుస్తూ ఆమె వీపుమీంచి [illegible] చెయ్యిపోనిచ్చి ఆమెని దగ్గిరికి తీసుకున్నాడు. ఆ ప్రయత్నంగా ఆమె బాహువులు అతనిపైకి సాగినాయి. ఆమె దుఃఖంమటుమాయమయింది. ఏదో చెప్పనలవి కాని ఆనందం ఆమెకి కలిగింది.

* * *

టంగు టంగని గడియారం తొమ్మిది కొట్టింది. అది నలుగురూ వచ్చేవేళ గనుక పతి మాధురిని విడిచి పెట్టాడు. ఏమో తప్పుచేసిన దానివలె బెదురుతూ మాధురి వెళ్లిపోయింది.

మాధురికి యేమీ జ్ఞానం రాకముందే బిహారీలాల్‌తో పెళ్లయింది. ప్రాచీనాచారాల్ని అనుసరిస్తున్నామని నలుగురిలోనూ పేరు తెచ్చుకోదలచిన వామదేవమిశ్ర 'అష్టవర్షా భవేత్కన్యా' అనే శాస్త్రం మీరకుండా శుభం చేసే ననిపించుకున్నాడు. అప్పటికి బిహారీలాలు వయస్సు యిరవైయేళ్లు. మనిషిలో నాజూకు తనం లేదు. చదువు సంధ్యలు లేవు. కాని, ఆస్తీపాస్తీ, తోటా దొడ్డీ, వుంది చాలినంత. ఎన్ని లోపాలున్నా ధనం వాటినన్నిటినీ కప్పివేస్తుంది. మిశ్రకి యీ సంబంధం అంతయిష్టం కాకపోయినా అతని భార్యాకి బాగా నచ్చింది. కాదని అడ్డు పెట్టడానికి మాధురికి ప్రపంచజ్ఞానం యేదీ?

దేశాచార కులాచారాల ప్రకారం పెళ్లయిన మూడో యేట మాధురిని అత్తవారింటికి పంపవలసి వచ్చింది. ఆ మూడేళ్లూ మూడు యుగాల్లా గడుపుతు, బిహారీ భార్య కోసం తహతహ పడిపోయినాడు. ఒక సుముహూర్తం నిర్ణయించి పునస్సంధానం జరిగించేరు. మాధురి మాత్రం యింకా వెనకటి అజ్ఞానావస్థలోనే వుంది. అసలీ తంతంతా ఏమిటో, యెందుకో కూడా ఆమెకి [illegible] కాలేదు.

నల్లటి స్థూలకాయంమీద పసుపు పచ్చరంగు [illegible] సగం చుట్టబెట్టి, సగం పైమీద వేసుకుని, [illegible] ఎర్రరంగు యజ్ఞోపవీతాల్ని ఎడమచేతి చూపుడు వేలి పెనపెట్టుకుంటూ, కుడిచేత్తో బొడ్డుమీసాలిపు [illegible] కుంటూ, మాటిమాటికీ నమల్తున్న పొగాకున్న [illegible] టక్కుటక్కు మనే పావుకోళ్ల శబ్దంతో, యింట [illegible] స్వేచ్ఛావిహారం చేస్తూవున్న బిహారీ కనబడేసరికి మా[illegible] గుండె గుభేలుమనేది. ఆ వయస్సులో ఆమెకి భర్త [illegible] చూసేటప్పటికి సిగ్గుకంటె భయమే కలిగినది.

అది ప్రథమ సమావేశదినం. మాధురి [illegible] మేకపిల్లలాగ భర్త సారెగదిలో ఒక [illegible] నించుంది, తనవాళ్లు దయాదాక్షిణ్యాలు లేకుం[illegible] తోసి తలుపు మూసినందుకు ఆమెకు దుఃఖము [illegible] కూడా కలిగాయి. [illegible] పాటు భయమూ [illegible] తున్నాది. ఆమె ఆలోచనంతా [illegible] తప్పించుకుని పోవడానికే.

బిహారీ పందిరి మంచంమీద కూర్చుని మాధురిని తన దగ్గిరికి రప్పించుకోవడానికి అనేక ప్రయత్నాలు

చేశాడు; తనేవెళ్లి బలవంతం చేశాడు. తగ్గు, హెచ్చు స్థాయులలో సప్తస్వరాల్ని ఆలాపించడం తప్ప ఆమె మరో పని చెయ్యలేదు. చివరికి బిహారీకి కోపంవచ్చింది. అతను ఆమె చెయ్యిపట్టుకు బులబులాగ్గా లాగాడు. ఆమె నేలమీద పడిపోయింది. దెబ్బకూడా తగిలివుంటుంది. ఆమె కొంచెం యెక్కువగానే రాగం తీసింది. అతనికి అసహ్యం కలిగింది.

అయిదు నిమిషాల్లో మాధురి మామూలుస్థితికి వచ్చింది. ఈమారు బిహారీ సాహసించి, మాధుర్నియెత్తి మంచం మీద పడవేసేడు. 'మంచంమీంచి దిగిపోతే వొప్పుకో' మని హెచ్చరించాడు. భయంచేత ఆమె కిక్కురు మనకుండా పడుకున్నది. అంతే! ఆమెలో మరేమీ మార్పులేదు. బిహారీ ఆమెకు దగ్గరగా పవ్వళించినాడు. ఒకరి శరీరం ఇంకొకరి శరీరానికి తాకింది. మాధురి గజగజా వొణికి కొంతదూరం జరిగింది. బిహారీకూడా కొంచెం జరిగేడు. కొంచెం కొంచెం దూరంగా జరిగింది మాధురి. అతడికి మాధురి మీద పట్టరాని కోపమూ, అసహ్యమూ కూడా కలిగింది. అతను యిక మాధురి ఆశను వొదులుకున్నాడు. ఆమెవేపు చూడకూడదనీ, ఆమెను గురించి తలచనైనా తలచదనీ, అతను వొట్టేసుకుని, పెడమొగం పెట్టి ఆమెకి దూరంగా పడుకున్నాడు. అప్పటికి మాధురికి ప్రాణాలు కుదుటబడ్డాయి. కొంచెం సద్దుకుని ఆమె మంచంచివరనే పడుకున్నది.

ఎలాగో మూడు రాత్రులూ గడిచాయి. మాటవరసకి మహదేవమిశ్ర కూతుర్ని పుట్టింటికి పంపవలెననీ, ఐదారు రోజుల్లో తిరిగి పంపివేస్తామనీ, అల్లుడుగారితో చెప్పాడు. తిరిగిందే తడవుగా తలవూపాడు బిహారీలాల్.

మాధురి వెళ్లిన మొర్నాడే లాల్‌జీ చేటభారతమంత ఉత్తరం వ్రాస అందులో,-యింక మాధురితో తాను యెటువంటి సంబంధమూ పెట్టుకోనట్లు ఘాటుగా తెలియజేశాడు. అది మొదలుకొని ఆ రెండు కుటుంబాలవారికీ రాకపోకలు లేవని, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు కాని యేమీ జరగలేదు.

ఆరోజునుంచీ అతనికి మాధురిసంగతే తెలియదు. ఇప్పుడు సంగీతంలోనూ, కుట్టుపనిలోనూ, చిత్రలేఖనం లోనూ సంయుక్త పరగణాల బాలికలలో మొదటిదిగా వుండడంచేత మాధురిఫోటో 'ఆజ్' పత్రికలో పడింది. ఆ సౌందర్యం చూసి ముగ్ధుడు కాని యువకుడుండడు. ఆ ఫోటో చూచి బిహారీ పరవశుడయి,అల్లాంటి రత్నాన్ని వదలుకున్నందుకు పశ్చాత్తాపపడి ఆమెని తిరిగీ తన గృహదేవతగా నిలుపడానికి ఆలోచన చేశాడు. వెళ్లి అడగటానికి ముఖం చెల్లదు. అయితే మంచి సంప్రదాయికుల కుటుంబంలో పుట్టి, సత్స్వభావం కలిగిన మిశ్ర అత్తవారింటికి పంపక, ఏవో మూర్ఖపు పట్టుదలను తలచుకొని, ఎదిగిన అమ్మాయిని యింటో వుంచుకోడని అతని ధయిర్యం! ఇంతకీ మిశ్ర ఎప్పుడూ అలాంటిమాట అనే లేదు?

నిరీక్షణపతి స్నేహితులకి కనిపించడం లేదు. పాఠశాలలో కూడా మునపటిలాగ చాలాకాలం వుండటం లేదు. పుస్తకం పట్టుకుంటాడు గాని, చదువు సాగదు. ఇరవైనాలు గ్గంటలూ మాధురి తనదగ్గిర వుండాలి! అదే అతని కోరిక. అదే స్వర్గం!

పతివాలకం సహోధ్యాయులకి కొంత అనుమానం కలిగించింది. ఏదో పేరంటాలి గాలి బాగా అతనికి సోకిందని వారి కర్థమయింది. వాళ్లు హాస్యాలమీదా, వేళాకోళాల మీదా సంగతి సందర్భాలు కనుక్కోడానికి, చాలా ప్రయత్నాలు చేశారు. కాని లాభంలేక పోయింది.

మాధురి, తనకి సంస్కృతం నేర్చుకోవాలని వున్నాదని తండ్రితో చాలాసార్లు చెప్పి రోజూ కోగంట పతిదగ్గిర చదువుకోడానికి అనుజ్ఞ పొందింది. ఈ మిషవల్ల మాధురికి స్వేచ్ఛ యెక్కువ దొరికింది. ఆమె తనకి యిష్టం వచ్చినప్పుడల్లా, యేదో సందేహమంటూ పేరుపెట్టుకుని పతి సాన్నిధ్యాన్ని పొందేది.

క్రమంగా ఆమెకి స్వాతంత్ర్యం యెక్కువైంది. ఒకొక్కప్పుడు రాత్రి తొమ్మిది, పదిగంట లప్పుడు కూడా, ట్యూషను చెప్పించుకునేది.

మాధురికి యిదివరకున్న నిరుత్సాహం మటుమాయమయింది. ఆమె శరీరానికి వొక నూతన లావణ్యం కలిగింది. ఒక దివ్యతేజస్సు ముఖంమీద తాండవిస్తూ వుంది.

రెండునెల్లు గడిచాయి. మాధురి మీద తలిదండ్రులకి, అనుమానం కలిగింది. ఒకనాడు తండ్రి ఆమె యెంతవరకూ సంస్కృతం నేర్చుకుందో అని పరీక్షించి చూశాడు. ఆమెకి చదువుయేమీ అంటలేదని అతను తెలుసుకున్నాడు. ఆమె అభ్యసిస్తున్నది సంస్కృతం కాదని అతనికేం తెలుసూ?

మిశ్రకు నలుగురిలోనూ తలవంపులు కలుగుతాయని భయంవేసింది. మాధుర్ని వీలయినంత త్వరగా అత్తవారింటికి పంపివేస్తేనే తనకి గౌరవం దక్కుతుందని తోచిందతనికి. అల్లుడు అగ్గిరాముడు! తిరిగి పంపించేస్తాడేమో! అంచేత తిరుగులేని యేర్పాటు చెయ్యడానికి ఆలోచిస్తున్నాడాయన. అనుమానం కలిగిన దగ్గిర్నుంచీ మాత్రం

మాధురిని సంస్కృత చదువు చాలిం[illegible]
చెప్పి, ఆమె పతిగదివేపు వెళ్లకుండా
మాత్రం కట్టుదిట్టం చేశాడు.

యింతలో కాక. తాళీయంగా భార్యా[illegible]
పంపెయ్యమని బిహారీ రాసిన [illegible]
వచ్చింది. అది చూసేక మిశ్రకీ, భార్య[illegible]
కలిగిన ఆనందానికి మేర లేదు.

తెల్లారితే ప్రయాణమనగా, ఆపూ[illegible]
[illegible] ఆమె ప్రయాణాన్ని గురిం[illegible]
ధురితో చెప్పింది. ఆమె గుం[illegible]
మన్నాయి. అత్తారింటికి వెళ్ల[illegible]
ఆమెకి పులినోట్లో ప్రవేశించడ[illegible]
తోచింది. తన సర్వస్వమూ [illegible]
పతిని విడిచి ఆమె అత్తారింటికి [illegible]గల[illegible]

...ల్లకుండా వుంటే వెటనే తనతప్పు బయటపడుతుంది.

ఆమెకి యేమి చెయ్యడానికీ తోచలేదు. తెల్లారి ...గా వకసారి పతిని కలుసుకుంటే ఏమన్నా సలహా ...స్తాడని ఆమె ఆశ. ఇంతకీ తన ప్రయాణం సంగతి ...నికి తెలియదు. అతనితో చెప్పకుండా, రెక్కలు ...కుని ఎగిరిపోవడం కూడా తనకి భావ్యం కాదు. కాని ...ెళ్లి అతన్ని కలుసుకో గలదు? దారిలో అడ్డంగా ...పుంది పడుకుంటారే! వాళ్లని తప్పించు కోవడ ...? ఇలా ఆలోచిస్తూవున్న ఆమెకి కన్ను మూత ...లేదు. ఏమన్నా కానీ, ఆఖరు రోజే గదా అని సాహ ...వెళ్లి అడుగులు వేసుకుంటూ మంచాల కిందినించి ...రి, పాకుతూ, రాత్రి వొంటి గంటకి ఆగది చేరుకుంది. ...ద్రపోలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ కుర్చీలో ...న్నాడు. అతని అవస్థచూస్తే ఆమెకి జాలి ...మె గబగబావచ్చి అతని వొడిలో బడింది. తను ...మెని బాహువుల్లో బంధించి వుక్కిరి బిక్కిరి ...డు.

మాధురి తన ప్రయాణాన్ని గురించి చెప్పింది. పతికి ...మి చెయ్యడానికీ పాలుపోలేదు. కొంత సేపిద్దరూ ...చేరు. ఆరాత్రే లేచి పోదామనుకున్నారు. కాని ...ర్తి నిష్కారణంగా వస్తుందని భయపడ్డారు. ...కి బాధలేకుండా ఒకపని చెయ్యడానికి చివరకి నిశ్చ...ంచారు. పరీక్షలయిన వెంటనే పతి బిహారీలాల్ వూరికి ...ి, అవూళ్లోనే నివాసం యేర్పరుచు కోడానికీ, వీల...ప్పుడల్లా కలుసు కోడానికీన్నీ, తీర్మానించుకొన్నారు. ...లాచేస్తే యేబాధా లేదు. బిహారీ యీప్రవర్తనని ...ప్పుడూ గ్రహించలేదు.

యిలా నిశ్చయించుకుని, ఒకర్నొకరు విడిచారు. ...రి వెళ్లిపోయిన దగ్గర్నుంచీ పతి ఒక మాదిరి పిచ్చి...యి పోయాడు. చదువు సంగతి తలచనేలేదు. ...ధురి తన దగ్గిర లేకపోతే యిదంతా యెందుకూ తనకీ? ...ధురిని యెప్పుడు కలుసుకోవడం? అనే ఆలోచనే ...ని వేరే ఆలోచనే లేదతనికి.

అత్తారింటికి వెళ్లిన రెండురోజులూ ఆమెకి మొగుడుం...యమూ, అసహ్యమూ, కోపమూ అనిపించింది. కాని ...న్ని దూరంగావుంచుతే తనూ, పతీముందు వేసుకున్న ప్లాను సాగదని గ్రహించింది. ఇంతకూ లోకానికీ, భర్తకీ, తనమీద యెంత మాత్రం అనుమానం కలగకుండా వుండాలంటే తాను రెండుమూడు సార్లయినా భర్తతో ఖులాసాగా వుండక తప్పదనీ, లేకపోతే ముందుముందు చాలా చిక్కులు వస్తాయనీ ఆమెకి తెలుసు. అంచేతే ఆమె యిష్టం లేకపోయినా మగని ఆజ్ఞకి లోబడవలసి వచ్చింది.

బిహారీలాలు ఆమె యిష్టాన్ని గ్రహించి, ఆమెకు నచ్చే రీతిగా, తనలోనూ, తన వేషంలోనూ మార్పులు కలగచేసుకున్నాడు. క్రమంగా అతనిమీద ఆమెకి వున్న అసహ్యత నశించింది. తన హృదయంలో చిత్రించుకున్న పతి చిత్రం క్రమంగా మాసిపోవ సాగింది.

భర్తకి తనమీద ప్రేమ యెక్కువౌతున్నకొద్దీ, అతన్ని చూస్తే వొకవిధమైన అభిమానం కలగేది ఆమెకి. యిదివరలో తాను భర్తవిషయంలో అన్యాయం చేసినందుకూ, పాపాలు చేసినందుకూ పశ్చాత్తాపపడేది. ఇంకా పతి చిత్రం తన హృదయంలో తుడిచి వేయకుండా వుంచడం ఘోర పాపం అని అనుకునేది. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. మళ్లీ ఆవూసు తలవకూడదని నిశ్చయించుకున్నాదామె.

ఈ జన్మలో మరి పతి కనబడకుండా వుం... చాలు అని అనిపించిందామెకి. కాని అతడా వూరికొచ్చే రోజులు తలచుకున్న కొద్దీ ఆమెకి గుండెల్లో రాయి...ది.

అనుకున్నట్టుగానే - బిహారీ యింటోలేని రోజు కనిపెట్టి వచ్చాడు పతి పోల్చడానిక్కూడా వీలులేని శుష్కాకారంతో. తన అజ్ఞానావస్థలో అతడు చేసిన తప్పుపనికి అసహ్యంకూడా కలిగింది. అతన్ని ఆమె కొంచెముకూడా మర్యాద చెయ్యలేదు.

మాధురి తన్ను యింతచులకనగా చూస్తుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదతను. అతను నుంచునే మాధుర్ని చూస్తూ “మధూ!” అని పలకరించాడు వూరుకోలేక.

ఆమె యేమీ జవాబు చెప్పక అట్లాగే నిలిచివుంది.

‘మధూ! ఎందుకూ అంతకోపం? నా మీదవున్న ఆ ప్రేమంతా యేమైందీ? మన వాగ్దానాలూ, వొట్లూ, ప్రమాణాలూ యేమయాయీ? ఎందుకు నేనూ యింత

ఆసహ్యమైపోయానా నీకు ?" అని పతి అన్నాడు.

మాధురి "పతీ! ఏదో అప్పుడు తెలియక తప్పులు చేశాము. వాటిని యిప్పుడు మరచిపోవాలి. యిప్పుడు నువ్వు......నా కాపరం గంగలో కలుస్తుంది. నలుగుర్లో నా కవమానం కలుగుతుంది. క్షమించి ఆవూ నే తలవకు" అన్నాది.

మాధురి యిలా మాటాడుతుందని కలలోనన్నా అనుకో లేదతను; పతి "మధూ! నువ్వు నన్నింత అన్యాయం చేస్తావని అనుకోలేదు. నువ్వే నా సర్వస్వమని నమ్ముకున్నాను. నీకోసం చదువు గంగలో కలిపేను. చివరకి నా ఆస్తిని కూడా లెక్కపెట్టక విడిచి ఒంటరిగా వచ్చాను. నువ్వు దయతలచకపోతే నాకు గంగే గతి" అన్నాడు.

మాధురి "పతీ! యిప్పుడు నేను సంపూర్ణంగా పరాధీనను; అంచేత యిలా చెప్పాలిసి వస్తున్నాది; కాని నీమీద ప్రేమ లేకపోలేదు" అని తప్పించుకుందికి యెత్తింది యెత్తు.

"పతి - పోనీ! నువ్వు నన్ను వదిలినా నేను నిన్ను వదలలేను అన్నీ విడుచుకుని వచ్చాను. నీదర్శనము దొరుకుతూ వుంటే అదే పదివేలు. నీభర్త వూళ్లో లేనప్పుడల్లా - ఎప్పుడైనా నీ అనుగ్రహం కలుగుతూ వుంటే చాలు.

ఎన్ని విధాల చెప్పినా పతి ఊరుకునేటట్టు లేదు. అతను ఒక్కసారిలో సంతోషించి పోయే స్థితిలోనూ లేదు. ఇక అతను ఆవూళ్లోవుంటే తనకు నిందలూ, అవమానమూ తప్పవని ఆమెకు తెలుసు. అతడు మరి ఆవూళ్లోవుండకుండా ఎక్కడికన్నాపోయే ఏర్పాటు చెయ్యాలనుకుంది.

నిరీక్షణపతి మాటలు విని ఆమె "పతీ! అలాగయితే అట్టే అభ్యంతరం వుండదు. కాని నువ్వు తగని సమయంలో మాత్రం రాకూడదు. ఈవాళ మా ఆయన వూళ్లో లేరు. యివ్వాళ రాత్రి పదకొండు గంటలకి నువ్వు పెరటి దారిని రా. తలుపు తీసివుంటుంది." అని చెప్పి యింట్లోకి వెళ్లి పోయింది.

* * *

మాధురి చెప్పినట్లు సరిగ్గా పదకొండు గంటలకి పతి బిహారీలాల్ యింటి పెరటి గుమ్మం చేరాడు. కాని అది లోపల గడియ వేసివుంది. మాధురి తలుపు తీసి వుంచటం మరిచి పోయివుంటుందని అనుకుని మెల్లిగా ప్రహరీ గోడ యెక్కి లోపలికి దుమికాడతను. పతియింట్లో ప్రవేశించి మాధురి గదివేపు వెళ్లాడు. లోపలికి తొంగిచూశాడు. ఆమె నిద్రపోతూవుంది. పతి తలుపు తోసుకుని ఆమెను తట్టి లేపాడు. మాధురి వెంటనే లేచి పెద్ద కే[illegible] పక్కగదిలోవున్న అత్తగారు వచ్చిచూసి [illegible] దొంగ!" అని కేక వేసింది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్లంతా వచ్చారు. ఈ సన్నివేశం చూసేసరికి పతికి [illegible] పోయింది.

నలుగురూ వచ్చి చుట్టూ మూగి "కట్టండి, [illegible] అని అరుస్తూ పతికి కొంత దేహశుద్ధి చేశారు. [illegible] దొంగ పారిపోక - హడావుడిచేయక 'గ'మ్మని కూర్చు న్నాడంటే అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది.

పతి మాధురివేపు వైరిచూపులు ప్రసరించేడు.

చివరికి వచ్చిన తగుమనుషులంతా ఆ వచ్చినవాడు దొంగతనానికి రాలేదనీ, ఆ అమ్మాయిని అయులో గర్భవతిని బలవంతాన్ని చెరచడానికి పెరటి గోడలు గెంతి వచ్చాడనీ, ఆ అమ్మాయికి తెలివి రాకపోతే, వాడు మహాదారుణం చేసి వుండు ననిన్నీ నిశ్చయించి, పతిని బరబరా పోలీసు స్టేషనుకి యీడ్చుకెళ్లారు.

* * *

విచారణ జరిగింది, డిప్యూటీ మేజస్ట్రేటు కేసు ఆలోచించి ఐ. పి. సి. 376 వ సెక్షను ప్రకారం నిరీక్షణపతికి అయిదేళ్లు కఠిన శిక్ష విధించాడు.

* * *

అత్తవారింటి కొచ్చిన యేడు నెల్లకే మాధురికి చక్కని మగశిశువు కలిగింది. ఏడో నెల నే పుట్టినా బిడ్డకి యే అంగవైకల్యమూ లేదనీ, పనసపండులా వున్నాడనీ, చూసిన వాళ్లంతా చాలా సంతోషించేరు.

ఆ బిడ్డనిచూస్తే తండ్రికి అపరిమితమైన [illegible]!